



Politico: Európa amerikai elnöke? Ursula von der Leyen paradoxona

2022 október 07. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Úgy hírlík, megszerettette magát Washingtonnal, de a brüsszeli kollégáitól elhidegült.

Ursula von der Leyen pörg?s amerikai körútja New Yorkban, az [ENSZ Közgy?lésén](#) kezd?dött, ahol a világ legmagasabb rangú vezet?ivel találkozott **António Guterres** ENSZ-f?titkártól kezdve **Justin Trudeau** kanadai miniszterelnökig.

Innen az Európai Bizottság elnöke a Hudson folyón át New Jerseybe, a Princeton Egyetemre utazott. Amerika egyik leghíresebb Borostyán Liga-iskolájának faburkolatú termében tartotta meg „*Európa pillanata*” címmel meghirdetett beszédét, amely valójában az EU és az Egyesült Államok közötti kapcsolatról szóló óda volt.

Körülbelül 20 éve vagyok a politikában.”

– mondta a diákoknak, miközben a kamera – akár véletlenül, akár szándékosan – egy hatalmas amerikai zászlóval szemben szillettezte ?t.

Soha nem tapasztaltam még ilyen intenzív, bizalomteljes és részletes együttm?ködést a Fehér Házzal.”

„Azt hiszem, igaz a mondás” – folytatta.

Amikor válsággal nézel szembe, megtudod, kik az igazi barátaid.”

Több brüsszeli és washingtoni tisztségvisel? szerint ezek a szavak azt tükrözik, hogy a Bizottság elnöke az a személy, akit hívni kell, ha az amerikai tisztségvisel?k „*Európával akarnak beszélni*” – különösen, ha az ukrainai háborúról van szó.

Arról is beszélnek, hogy az otthoni elégedetlenség egyre növekszik – a saját intézményén belüli tisztségvisel?k és az uniós országok képvisel?i is morognak a felülr?l lefelé irányuló megközelítésével kapcsolatban. Von der Leyen titkolózási hajlama és a tanácsadók sz?k körét?l való függése ellentétes az EU konszenzuson alapuló döntéshozatali kultúrájával.

Háborús vezet?

A Bizottság elnöke és Washington közötti szoros barátság ösztönz?je Oroszország brutális ukrainai inváziója volt.

2020-ban nagy reményeket f?ztek ahhoz, hogy **Joe Biden** amerikai elnök megválasztása megfordítja a Trump-korszak keser?ségét. A transzatlanti harmóniához való visszatérés azonban nem volt zökken?mentes.

2021 novemberében von der Leyen el?ször látogatott el a *Fehér Házba*. Aznap délután az *Ovális Irodában* tartott megbeszélésen részt vett többek között Biden nemzetbiztonsági tanácsadója, **Jake Sullivan**, **Daleep Singh**, a nemzetbiztonsági tanácsadó akkori nemzetközi gazdaságért felel?s helyettes nemzetbiztonsági tanácsadója és **Amanda Sloat**, a Nemzetbiztonsági Tanács Európáért felel?s akkori vezet? igazgatója.

Putyin inváziójáig még két és fél hónap volt hátra, de a feszültségek folyamatosan n?ttek.

További találkozók következtek, beleértve **Bill Burns**, a CIA igazgatójának brüsszeli látogatását is a hónap folyamán.

A Fehér Ház kezdeményezésére az Atlanti-óceán mindkét partjának tisztségvisel?i, köztük **Victoria Nuland** politikai ügyekért felel?s amerikai külügyminiszter-helyettes, heti rendszerességgel kezdtek videokonferencián keresztül „találkozni”.

Az orosz inváziótól való félelem növekedésével a tárgyalások egy olyan szankciócsomag el?készítésére irányultak, amelyet az uniós országok elfogadhatnának, ha Moszkva úgy döntene, hogy csapatokat küld a határon túlra.

Az előkészítési folyamat során a Bizottság volt az, aki a szankciókkal kapcsolatban az élen járt, konzultált néhány nemzeti fővárossal, például Berlinnel, Párizssal és Rómával, de többnyire kis csoportokban találkozott a tagállamok képviselőivel, hogy véleményükről tájékozódjon.

Mivel félt attól, hogy az ambiciózus szankciócsomag kiszivároghat, a Bizottság nem nyújtott be szövegtervezetet,

egészen az utolsó pillanatig, amikor a tagországok már készen álltak annak megvitatására. A szankciókhoz az uniós országok egyhangú jóváhagyására volt szükség, de mivel a lakosság riadtan figyelte az orosz fegyverkezést, a nemzeti kormányok brüsszeli képviselőinek nem volt más választásuk, mint hogy lemondjanak a szankciókról.

Von der Leyen erősségei – diszkréció, gyors döntéshozatal – talán megkedveltették őt az Atlanti-óceán túloldalán lévő kollégáival, de ugyanezek a tulajdonságai elidegenítették őt néhány brüsszeli és más európai kollégájától is. Korábbi védelmi miniszterként szerzett tapasztalatai miatt is ideális személynek bizonyult a Biden-kormányzat számára, amikor az a közelgő háborúra figyelmeztetett.

A nagy tétet jelentő szankciótárgyalások során szükség volt a Bizottság elnökének a tulajdonságaira ahhoz, hogy az összetett, politikailag érzékeny intézkedéseket átjuttassa az EU lassan haladó döntéshozatali folyamatain.

Míg azonban az uniós országok a szankciókról szóló tárgyalások első fordulóiban hajlandóak voltak mozgásteret adni a Bizottságnak, a további intézkedésekről szóló tárgyalások során egyes nemzeti tisztviselők kezdtek ellenállni a Bizottság kemény megközelítésének.

Amikor von der Leyen bejelentette a szankciók hatodik körét, beleértve az orosz olajra vonatkozó tilalmat, azonnal kritikusan fogadták.

Mark Rutte holland miniszterelnök bírálta a Bizottságot a technikai részletek pontatlansága miatt.

Központi hatalom

A Von der Leyennel szorosan együttműködők szerint a hatalom központosítására való hajlama akkor a legnyilvánvalóbb, amikor nagy döntések vannak terítéken. Ebben az esetben nagyobb valószínűséggel konzultált a berlini vagy a párizsi hatalommal, mint a tárcáért felelős európai biztossal. A szankciók keresztülvitelét segítette az a tény is, hogy Európában kevesen figyeltek rá.

Az a kérdés, hogy a felülről lefelé irányuló megközelítés továbbra is kifizetődő lesz-e a Bizottság elnöke számára, ha a válság lecseng, és a figyelem a hosszú távú problémákra vagy a széles körű támogatást igénylő döntésekre irányul majd.

Von der Leyen sok tekintetben az Egyesült Államok elnöki stílusában értelmezi a végrehajtó hatalmat. A Bizottság már egy ideje nagyobb hatáskört vállal az EU-n belül. A Bizottság elnökének vezetésével ez a folyamat felgyorsult – a Bizottság vezető szerepet vállalt olyan nagy irányváltásokban, mint például a közös uniós adósságkibocsátás, a COVID-oltóanyagok közös beszerzése és az orosz szankciók bevezetése.

Von der Leyen erőssége és központosított döntéshozatali folyamata sok találgatást váltott ki Brüsszelben a következő lépésével kapcsolatban. A Washingtonnal való szoros kapcsolat értékes eszköz lenne, ha egy magas szintű nemzetközi munka iránt érdeklődne, például az Egyesült Nemzetek Szervezeténél. Érdekes módon az első között gratulált Bidennek augusztusban egy késő esti tweetben, amikor aláírta az inflációcsökkentési törvényt – annak ellenére, hogy az EU-nak komoly aggályai vannak a javaslattal kapcsolatban.

Alternatív megoldásként az a vágy, hogy 2024-ben egy második ciklusban is betölthesse a Bizottság elnöki posztját, magyarázatot adhatna arra, hogy von der Leyen néha miért tartott jobb kapcsolatot a nemzeti fővárosokkal, amelyeknek támogatására szüksége lenne az Európai Tanácsban, mint saját biztosaival.

Von der Leyen végignyomta a lengyel gazdaságélénkítési tervet a kollégiuma legfelsőbb szintjéről érkező komoly ellenállás ellenére.”

– mondta **Daniel Freund**, a német zöldpárt európai parlamenti képviselője. „Az Európai Parlament többségével szembeállt, amikor a jogállamiságról van szó, egészen addig a pontig, hogy be kellett perelnünk inaktivitása miatt.”

Brüsszel és Washington még mindig távol áll egymástól olyan kérdésekben, mint a lehetséges kereskedelmi megállapodások vagy a magánélet védelmét szolgáló szabályozási keret az Atlanti-óceánon keresztüli adattovábbítás során. És ott vannak még az EU-specifikus prioritások, mint például az uniós költségvetési szabályok reformja és a Bizottság *Fit for 55* éghajlat-változási csomagjának végrehajtása. Az olyan kérdésekben, mint ezek, ahol nincsenek orosz csapatok, amelyek az európai elméket összpontosítanak, von der Leyen úgy találhatja, hogy nem Washington, hanem az otthonához közelebbi kollégák támogatására van szüksége.

Az eredeti cikk angol nyelven [ITT](#) érhető el.

www.888.hu



Ajánló